

प्रथमं तावत्कुपितं भगवंतं दंडानुमोदनेनोपशमयंत्यः स्तुवंति न्याय्यो हीति तत्र दंडानुमोदनं षड्विंशतिभिश्च हरेः स्तुतिः प्रार्थनं पंचभिः श्लोकैस्ततः प
 न्नगयोषिताम् नच निग्रहानुग्रहलक्षणं वैषम्यं तवास्तीत्याहुः धत्सेदममिति अनुशंसन् आलोचयन् ॥ ३३ ॥ निग्रहोऽप्यनुग्रहायैत्युक्तम् इदानीम
 अनुग्रह एवायं न निग्रह इत्याहुः अनुग्रह इति नः अस्माकं यस्मादमुष्य सर्पत्वं दृश्यते अतस्तन्मूलपापनिवर्त्तको दंडोऽनुग्रह एव क्रोधत्वेन प्रतीयमानो
 ऽपीत्यर्थः ॥ ३४ ॥ मह्यं श्वायमनुग्रह इति तस्य पूर्वपुण्यमभिनंदति तप इति स्वयं मानरहितेन अन्येभ्यो मानदेन च सर्वं जीवयतीति सर्वजीवः
 ॥ ३५ ॥ नतप आदिनिमित्त एष भाग्योदयः किंतु अचिंत्यं तव कृपावैभवमित्याहुः श्लोकत्रयेण कस्यानुभाव इति तप आदिना ब्रह्मादयोऽपि य

नागपत्य ऊचुः न्याय्यो हि दंडः कृतकिल्विषेऽस्मिंस्तवावतारः खलनिग्रहाय ॥ रिपोः सुतानामपितुल्यदृष्टे
 र्धत्सेदमं फलमेवानुशंसन् ॥ ३३ ॥ अनुग्रहोऽयं भवता कृतो हिनो दंडोऽसतांते खलुकल्मषापहः ॥ यद्वंदशूक
 त्वममुष्य देहिनः क्रोधोऽपितेऽनुग्रह एव संमतः ॥ ३४ ॥ तपः सुतसं किमनेन पूर्वनिरस्तमानेन च मानदेन ॥ ध
 र्मोऽथ वा सर्वजनानु कं पयायतो भवांस्तुष्यति सर्वजीवः ॥ ३५ ॥ कस्यानुभावोऽस्य न देवविघ्नहेतवांघ्रिरेणुस्य
 र्शाधिकारः ॥ यद्वांछया श्रीर्ललना चरत्तपो विहाय कामान्सुचिरं धृतव्रता ॥ ३६ ॥ न नाकपृष्ठं न च सार्वभौमं न
 पारमेष्ठ्यं न रसाधिपत्यम् ॥ न योगसिद्धीरपुनर्भवं वा वांछंति यत्पादरजः प्रपन्नाः ॥ ३७ ॥ तदेष नाथापदुरा
 पमन्यैस्तमोजनिः क्रोधवशोऽप्यहीशः ॥ संसारचक्रे भ्रमतः शरीरिणो यदिच्छतः स्याद्विभवः समक्षः ॥ ३८ ॥
 नमस्तुभ्यं भगवते पुरुषाय महात्मने ॥ भूतावासाय भूताय पराय परमात्मने ॥ ३९ ॥

स्याः श्रियः प्रसादमिच्छंति सा श्रीर्ललना उत्तमास्त्री यस्य त्वदंघ्रिस्पर्शाधिकारस्य वांछया तप आचरत् अस्य सर्पस्य सकिंकृतवानिति कोवेत्तीत्य
 र्थः ॥ ३६ ॥ यत्तव पादरजः प्रपन्नाः प्राप्ताः पारमेष्ठ्याद्यपि तुच्छं मन्यन्ते ॥ ३७ ॥ अहो तदेष अयत्नत एव प्राप अन्यैः श्रयादिभिरपि कथं भूतं पाद
 रजः यदिच्छतः सेव्यं मे भवत्विति प्रार्थयमानस्यैव समक्षः प्रत्यक्ष एव विभवः अपेक्षिता संपद्भवति ॥ ३८ ॥ नमस्तुभ्यं भगवते अचिंत्यैश्वर्यादिगु
 णाय तदुपपादनाय दशभिः श्लोकैर्विशेषणानि पुरुषाय पूर्णं अंतर्यामिरूपेण वर्त्तमानाय महात्मने एवमपि नातिपरिच्छिन्नाय कुतः भूतावासाय आ
 काशाद्याश्रयाय एतदपि कुतः भूताय पूर्वमपि सते कुतः पराय कारणाय किंच परमात्मने कारणातीताय ॥ ३९ ॥